

کواکبیان در یکصدمین همایش فصلی حزب مردم‌سالاری:

دکتر پزشکیان ریشه‌ها و پشت پرده‌های مشکلات فعلی را با مردم در میان بگذارد

صفحه ۳

مردم سالاری

حاکمیت حق مردم است

شنبه ۱ دی ۱۴۰۳ - ۱۹ جمادی‌الثانی ۱۴۴۶ - ۲۱ دسامبر ۲۰۲۴ - سال بیست و سوم - شماره ۴۳۲ - ۱۲ صفحه - ۱۰۰۰۰ تومان

اجلاس سران سازمان هشت کشور اسلامی (دی ۸) برگزار شد

تلاش جمعی برای توسعه منافع اقتصادی اسلامی

❖ منافع و تهدیدهای مشترک ایران و مصر

❖ حضور پررنگ پزشکیان در اجلاس دی ۸

❖ رشد ۶۷ درصدی تجارت ایران و مصر

صفحات ۲، ۷ و ۱۱

سناریوهای ایران و سوریه پس‌اسد

«الی گرانمایه» در یادداشتی به بررسی راه‌های پیش‌روی ایران در دوره پس از «بشار اسد»، در سوریه پرداخته و می‌نویسد پس از یک دهه تسلط در خاورمیانه، مقام‌های جمهوری اسلامی ایران با شرایطی روبرو شدند که محاسبه و ارزیابی جدید سیاست‌های آنها را می‌طلبد. سرعت تحولات در سوریه با سقوط بشار اسد بسیاری بازیگران منطقه ای و بین‌المللی را در شرایط سخت تغییر مسیر و...

صفحه ۱۰

پایان قطعی برق تا دو هفته آینده

معاون هماهنگی توزیع شرکت توانیر گفت: قطعی برق تا پایان سال ادامه نخواهد داشت و با تحویل سوخت کافی و بعد از اینکه شرایط به روال عادی بازگردد که احتمالاً طی ۱۰ روز تا ۲ هفته آینده این اتفاق خواهد افتاد، اجرای این برنامه متوقف خواهد شد. محسن دبیجی، معاون هماهنگی توزیع شرکت توانیر اظهار داشت: در حال حاضر نیاز مصرف برق کشور...

صفحه ۷

دروغ تندروها به مردم درباره اقدامات دولت

گروه سیاسی - رحمان زین‌الدین: پس از شهادت رئیس دولت سیزدهم در حادثه سقوط بالگرد در جنگل‌های ارسباران، کمتر کسی تصور می‌کرد که با توجه به اراده نظام در یکسان سازی نهادهای حاکمیتی، یک اصلاح طلب تأیید صلاحیت شود و بتواند در کارزار انتخاباتی شرکت کند. از آن غیرقابل تصورتر، پیروزی همان فرد بود که همگان فکر می‌کردند...

صفحه ۲

یادداشت

توطئه شوم علیه ایران

محمد گل‌افروز

بیرون بیاورند. یکی از راه‌های بیرون رفت فعلی می‌تواند بازگشت به سیاست قبلی یعنی تخریب و تحت فشار قرار دادن برنامه‌های امنیتی و نظامی رقیب در منطقه باشد.

نمونه آن، در غرب ایران سیاست همراهی با کردهای منطقه برای ضربه به سیاست دولت ضد ایرانی، عراق یعنی بوده است. قبل از هر چیز لازمه این سیاست بازدارنده و هم سو با امنیت و منافع ملی کشور، رابزنی و گفت وگو با غرب و ابتدا با کشورهای بی‌طرف مثل سوئیس و مانند آن، برای ارتباط‌گیری سریع است.

راه بعدی، بازی با کشورهای شبه قاره هند و در ابتدا، گشایش آن از راه پاکستان است. در اینجا هم پای غرب به ویژه انگلستان در میان خواهد بود. بنابراین، همزمان گفت‌وگوسا و همکاری با

سرویس‌های امنیتی تأثیرگذار غرب از جمله با انگلیس و ایالات متحده برای بده بستن‌های سیاسی و امنیتی، در جهت ارتقای امنیت و منافع ملی ایران ضروری به نظر می‌رسد. با این همکاری، در شرق کشور به چالش‌هایی نظیر بلوچ‌های ضدایران متحد، و طالب‌ها یا افغان‌های ابراهیم و... برای ضربه و یا حذف نظام جدید، اسلامی (و شاید تجزیه ایران) کلید زده است.

در این مرحله عملای ژئوپولیتیک بهتر است بیشتر به کمک میدان و دیپلماسی بایاند تا با از ارائه راهکارهایی، ایران را از این بن‌بست ژئوپولیتیک

یادداشت

درباره کیفیت مجلس

ایمان اسلامی‌بین

در شرایط عادی معمولاً مجلس شورای اسلامی‌در زمینه تأثیرگذاری و وضعیتی رسیده که اجازه دخل و تصرف آنجنانی در امور مهم را به آن نمی‌دهند.

بسنده با حفظ احترام برای تمام نمایندگان مجلس‌شورای‌الخصوصی آنان که درد وطن و دین را دارند عدا می‌دهم.تضعیف مجلس به هرشکل و صورت آن به ضرر جمهوریت نظام است.

ضمن آنکه لازم است بررسی شود نزول‌شان مجلس‌شورای‌اسلامی چه ارتباطی می‌تواند به عملکرد ششورای نگهبان داشته باشد، یعنی، مجلس اول شورای اسلامی با مجلس فعلی چه تفاوت‌هایی دارد و چرا هرچقدر به میزان ممیزی شورای نگهبان افزوده شده از آن سو تأثیری بر کیفیت مجلس نداشته است بلکه صرفاً مجالس همسو تر با سیاست‌های اصلی نظام شده‌اند. این میان اینکه پارلمان در ادوار اخیر چقدر صدای مردم بوده‌اند نیز موضوع دیگری است که کشف آن چندان سخت نیست، در مجموع بسیار بعید به نظر می‌رسد وضعیت فعلی که شاهد آن هستیم قرابت آنجنانی با سیاست‌های و اعلامات معمار انقلاب اسلامی داشته باشد.

توسعه تجارت و مزایا و فرصت‌های همکاری اقتصادی میان ایران و مصر به عنوان دو بازیگر مهم منطقه خاورمیانه، می‌تواند مسیر عبور از یخبندان طولانی‌مدت روابط را هموار سازد.

سفر رئیس دولت چهاردهم به مصر به عنوان مهم‌ترین رخداد سیاست خارجی کشور در روزهای واپسین آذرماه، با همراهی وزیران امور خارجه و اقتصاد صورت گرفت. این نخستین سفر رئیس‌جمهوری ایران به مصر در بیش از یک دهه گذشته است.

قاهره پایتخت مصر، میزبانی اجلاس سران سازمان همکاری اقتصادی «دی‌هشت» را برعهده دارد که علاوه‌بر ایران و مصر، شامل کشورهای دیپلماتیک کشور را به خدمت گرفته است. سفر نجریه، پاکستان و ترکیه نیز می‌شود.

دولت چهاردهم در مسیر توسعه روابط با همسایگان و کشورهای پیرامونی به عنوان یکی از اهدافش در حوزه سیاست خارجی، ظرفیت‌های دیپلماتیک کشور را به خدمت گرفته است. سفر «سیدعباس عراقچی» به مصر در مهرماه و در ادامه سفرهای منطقه‌ای او به مقاصد چون عربستان، قطر و عراق از اهمیت جایگه این کشور عربی-آفریقایی در مناسبات خارجی ایران ناشی‌دارد. پیش از آن هم وزیر خارجه مصر برای شرکت در مراسم تحلیف رئیس دولت چهاردهم به تهران سفر کرده بود.

در آستانه سفر «مسعود پزشکیان» به قاهره، «رویترز» با اشاره به روابط پرتنش میان مصر و ایران در دهه‌های اخیر، از افزایش تماس‌های دیپلماتیک دو طرف در سطح بالا از زمان شروع بحران غزه در سال گذشته و تلاش مصر برای ایفای نقش فلسطینی خیر داد، تعاملاتی که اکنون به مقطع دیدار روسای جمهوری دو کشور رسیده است.

در شرایطی که تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی تازهای چون تغییر نظام در سوریه و بازگشت «دونالد ترامپ» به کاخ سفید رقم خورده، عزم ۲ پایتخت تمدنی برای بهبود روابط، از دید ناظران با فرصت‌ها و مسائل دیرین و البته تازه‌ای مواجه خواهد بود؛ مسائلی که طی دهه‌های اخیر روابط ایران و مصر را با فراز و نشیب‌های بسیاری همراه کرده است. ایران و مصر در دوره معاصر طیفی از الگوهای متفاوت روابط را تجربه کرده‌اند؛ الگویی که دست کم در چهار دهه اخیر از سوی برخی ناظران به وضعیت «نه دشمنی، نه دوستی» تعبیر شده است.

نگاهی گذرا به روابط ایران و مصر

قطع کامل روابط دیپلماتیک دو کشور اما به سال ۱۲۵۸ برمی‌گردد؛ زمانی که «انور سادات» با توافق صلح با تل‌آویو به سیاست‌های قبلی در قبال فلسطین پشت کرد و در شرایطی که انقلاب اسلامی ایران به پیروزی رسیده بود، میزبانی تمام عیار از شاه فراری ایران را پذیرفت. طی سال‌های بعد هم همچنان مناسبات دوستانه قاهره با تل‌آویو بر روابطش با ایران سایه افکند و تلاش‌های مقطعی برای احیای روابط دو طرف به نتیجه نرسید. سطح روابط دو کشور طی

گزارش روز

چه عواملی منجر به شکست یخ روابط تهران و قاهره می‌شود؟

منافع و تهدیدهای مشترک ایران و مصر

کمک کرده؛ مصری که بعد از پیمان صلح با اسرائیل به نوعی در میان کشورهای عربی منزوی شده بود. بسا آغاز هزاره جدید، ریشه اختلافات عمیق‌تر شد. حمایت ایران از سازمان‌های حماس و جهاد اسلامی در فلسطین با ریشه‌هایی مشترک با اخوان‌المسلمین مصر، تقویت حزب‌الله در لبنان، سقوط رژیم بعث در عراق و قدرت‌گیری گروه‌های نزدیک به ایران و ... افزایش نگرانی مصر را به دنبال داشت.

تلاش‌های سخت برای شکستن یخ روابط تهران و قاهره

«گفت‌وگوی تمدن‌ها» به عنوان گفتمان و «تنش‌زدایی» به عنوان رویکرد غالب سیاست خارجی در دوره اصلاحات، به لحاظ نظری شاید بهترین فرصت برای احیای روابط دو پایتخت تمدنی باستانی بوده؛ فرصتی که تحت تأثیر اختلافات بنیادی‌تر راه به جایی نرسد و حتی نخستین دیدار روسای جمهوری ایران و مصر در حاشیه نمایشگاهی بین‌المللی در سوئیس نیز راهگشای این مسیر نشد.

پس از تحولات بهار عربی، سقوط مبارک و روی کار آمدن اخوانی‌ها به نظر می‌رسید دوره جدید از روابط میان دو کشور آغاز شده باشد. در حالی که سفر «محمد المرسی» رئیس‌جمهوری اسلامگرای مصر به تهران برای شرکت در نشست سران جنبش عدم تمهد امیدها برای آب شدن یخ روابط دیپلماتیک را افزایش داده بود، سخنگوی او به صراحت و قطعیت اعلام کرد که شرکت مرسی در این اجلاس به معنای تغییر در سیاست خارجی این کشور در قبال تهران نیست.

اختلافات دو کشور در زمین بازی هزار بازیگر خاورمیانه زودتر از آنچه انتظار می‌رفت، بروز کرد. رسیدن موج اعتراضات کشورهای عربی به سوریه و تقابل حکومت خاندان اسد با اخوانی‌ها، تقلیل‌هایی را میان تهران و قاهره ایجاد کرد. در صف‌بندی‌های تازه منطقه‌ای ایران از سوی قطر و ترکی‌های ایستاد که حامیان اخوانی‌ها بودند و در مقابل مصری می‌کشید که با بازیگرانی چون عربستان روابطش را تقویت کند.

اختلافات تا جایی بود که سفر «محمد احمدی‌نژاد» به مصر به عنوان نخستین سفر رئیس‌جمهور ایران به قاهره که ۲۴ سال پس از پیروزی انقلاب رقم خورد، هم نتوانست تحولی در روابط دو طرف ایجاد کند.

این سفر که به دعوت مرسی و با هدف اولیه شرکت در دوازدهمین اجلاس سران کشورهای اسلامی‌در سال ۹۱ رقم خورد، به دیدار و گفت‌وگوی بالاترین مقام اجرایی کشورمان با مقام‌های مصری انجامید ولی باز هم نتوانست گرد اختلافات را از مناسبات دو طرف بزداید.

با گذشت دوران کوتاه حکومت اخوانی‌ها، ایران و مصر همچنان در مورد طیفی از مسائل منطقه‌ای تفاوت دیدگاه دارند. بخش مهمی از اختلافات دو کشور در مناقشات رژیم صهیونیستی و فلسطین ریشه دارد.

ادامه در صفحه ۱۰